

ע"פ 594/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד דבאח

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 594/15

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת ע' ברון

לפני:

מדינת ישראל

המעוררת:

נ ג ד

מוחמד דבאח

המשיב:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
מיום 09.12.2014 בת"פ 22688-07-13 שניתן על ידי
כבוד השופט א' אליקים

י"ט בטבת תשע"ו (31.12.15)

תאריך הישיבה:

עו"ד ג'ואי אש; עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המערערת:

עו"ד עאדל דבאח
גב' ברכה ויס

בשם המשיב:
בשם שירות המבחן למבוגרים:

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לאחר ששמענו את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפנינו ראינו לנכון לקבל את הערעור ולהחמיר בעונשו של המערער.

קשה להגזים בחומרת המעשה שבגינו הורשע המערער, אשר בשל פרץ כעס בארוע יומיומי של ריב הקשור בחניה שלף מברג ודקר בו את המתלונן.

בנסיבות המקרה דנן, ובהתחשב בכך שאין זו דרכה של ערכאת ערעור למצות את הדין עם המערער ולהחמיר החמרת יתר בעונשו, עונש המאסר שהושת על המערער יעמוד על 40 חודשים (במקום 30 חודשים) בניכוי ימי המעצר. רכיב המאסר המותנה שנקבע בגזר הדין יעמוד בעינו.

על פני הדברים צודקת המערערת בטיעונה כי הרף התחתון של מתחם העונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית (24 חודשים) נראה מקל יתר על המידה. על בתי המשפט לתרום חלקם למאבק בתופעה החמורה של נסיון פתרון סכסוכים ומחלוקות של מה בכך בדרכי אלימות, ובפרט שעה שנעשה שימוש בנשק קר ושהאירוע יכול היה להסתיים, חס וחלילה, אף בצורה קשה יותר, זאת בדרך של השתת עונשים מהותיים ומרתיעים.

אף אם אכן קיימות נסיבות ראויות שהביאו את בית המשפט המחוזי להקל בעונשו של המערער (גילו הצעיר, עברו הנקי, נטילת האחריות על ידו [הגם שלאחר שתי שיבות הוכחות] והבעת החרטה שהביע לצד הסולחה שהושגה), אנו סבורים כי עונש המאסר שהושת על המערער היה קל יתר על המידה ולכן החלטנו, כאמור להחמיר בעונשו.

ניתן היום, י"ט בטבת התשע"ו (31.12.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט